

3. Павленко О.І. Вдосконалення механізму оцінки фінансового стану підприємства / О.І. Павленко // Бізнес-навігатор. Науково-виробничий журнал. – 2019. – № 2(19). – С. 72– 78.

4. Управління витратами промислового підприємства в ринкових умовах: теорія, методологія, практика: монографія / Н.Й. Радіонова. –К. : КНУТД, 2019. – 405 с.

УДК 330.675

Куценко М.О. студентка
Київський національний університет технологій та дизайну

ПРОБЛЕМА УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

В останні роки в Україні зосереджено особливу увагу на вдосконалення обліку на підприємстві. Недостатня теоретична розробка питань визначення зобов'язань, розбіжність їх визначення у правовому та обліковому полі, недосконалість методики відображення заборгованостей у регістрах бухгалтерського обліку і фінансової звітності – це одна з найбільш складних ділянок облікового процесу, тому що удосконалюється різноманітність видів зобов'язань, методів їхнього погашення, велика кількість суб'єктів та об'єктів.

Зобов'язання – це управлінський договір замовлення, це певні господарські відносини, це джерело формування фінансових ресурсів для різних видів діяльності підприємств, організацій, це вимоги різних кредиторів відповідно до активів підприємства [3].

На сьогодні в Україні виділено безліч проблем, які ускладнюють саме облікові роботи короткотермінових зобов'язань суб'єктів підприємництва. Тому ці проблеми вимагають пошуку шляхів удосконалення аналітичного обліку кредиторської заборгованості.

Розмір кредиторської заборгованості підприємства впливає на фінансову стійкість, незалежність та платоспроможність підприємства. Важливою складовою управління підприємством є організація детального обліку необхідної інформації про стан розрахунків, що формується в системі бухгалтерського обліку та її надання зацікавленим сторонам з метою прийняття рішень. Тому забезпечення правильності ведення обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками потребує певних облікових процедур контролю цих зобов'язань [2].

Через різницю у часі між моментами постачання та сплати за рахунками у підприємства виникає поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи та послуги. Даний вид зобов'язань є тимчасово вільними обіговими коштами та здійснює суттєвий вплив на фінансову стійкість та платоспроможність суб'єкта господарювання. Тому їх розмір потрібно ретельно контролювати.

Причиною виникнення значної кредиторської заборгованості часто стає недосконалість розрахунків з постачальниками та підрядниками, недбалість працівників, шахрайство та зловживання службовими повноваженнями. Як наслідок - порушення фінансової й розрахункової дисциплін. Тому правильне, ефективне та своєчасне ведення розрахунків з постачальниками та підрядниками, достовірне відображення облікової та аналітичної інформації набуває великого значення, що свідчить про необхідність їх вдосконалення.

Для здійснення повного контролю за кредиторською заборгованістю підприємства необхідно вдосконалити аналітичний облік заборгованості. В обліку пропонується ввести аналітичні рахунки до субрахунку 631 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками», а саме: 631/11 «Заборгованість за товари з майбутньою оплатою», 631/12 «Заборгованість за роботи та послуги з майбутньою оплатою», 631/21 «Заборгованість за товари, відстрочена», 631/22 «Заборгованість за роботи і послуги, відстрочена», 631/31 «Прострочена заборгованість за товари», 631/32 «Прострочена заборгованість за роботи та послуги», 632/11 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними

постачальниками з майбутньою оплатою», 632/21 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними постачальниками, відстрочена», 632/31 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними постачальниками, прострочена» [1].

Саме за допомогою вищевказаних рахунків відстежується кредиторська заборгованість, терміни її погашення. Одним із шляхів покращення обліку розрахунків з кредиторами пропонується розробити «Відомість заборгованості до оплати», яка включатиме такі статті: назва постачальника, договір – номер і дата, сума заборгованості, терміни погашення, кінцеве сальдо за кожним постачальником, номер аналітичного рахунку. Дана відомість показує суми боргу за кожним кредитором, інформація накопичується протягом місяця. «Відомість заборгованості до оплати» дасть змогу проконтролювати будь-яку заборгованість за аналітичним рахунком.

Отже, сучасне нормативно-правове забезпечення обліку поточних зобов'язань в Україні складається з цілого ряду нормативних документів, покликаних здійснювати його регулювання та методичне забезпечення, однак, існує і цілий ряд проблемних моментів, які ускладнюють практичну організацію і здійснення обліку поточних зобов'язань.

Література

1. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999р. № 291 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>.

2. Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1«Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0085-00>.

УДК 330.675

Лебедєв М.К. магістр
Київський національний університет технологій та дизайну

УЗГОДЖЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ АСПЕКТИ

В умовах підвищення ролі України в міжнародних економічних процесах дедалі більшої ваги набуває узгодження бухгалтерського обліку та фінансової звітності з міжнародними стандартами. Основоположники аспектами цього є набуття чинності законопроекту «Про ратифікацію Протоколу про вступ України до Світової організації торгівлі» у 2008 році, а також підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом у 2014 році. Ці угоди дали значний поштовх розвитку української економічної системи.

Інтеграція в міжнародну економічну систему та стандартизація форм фінансової звітності в Україні та закордоном неможливі одна без іншої причинило необхідність інтеграції положень міжнародних стандартів у існуючу систему обліку. У 2013 році Рада Європейського союзу разом із Європейським парламентом прийняли Директиву про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані з ними звіти певних типів підприємств, яка затвердила нові умови складання та подання фінансової звітності. З метою узгодження фінансової звітності, до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» були внесені положення Директиви. Але значна невідповідність Директиви з міжнародними стандартами фінансової звітності (International Financial Reporting Standards) стала вагомою перепорою на шляху узгодження фінансової звітності в Україні.